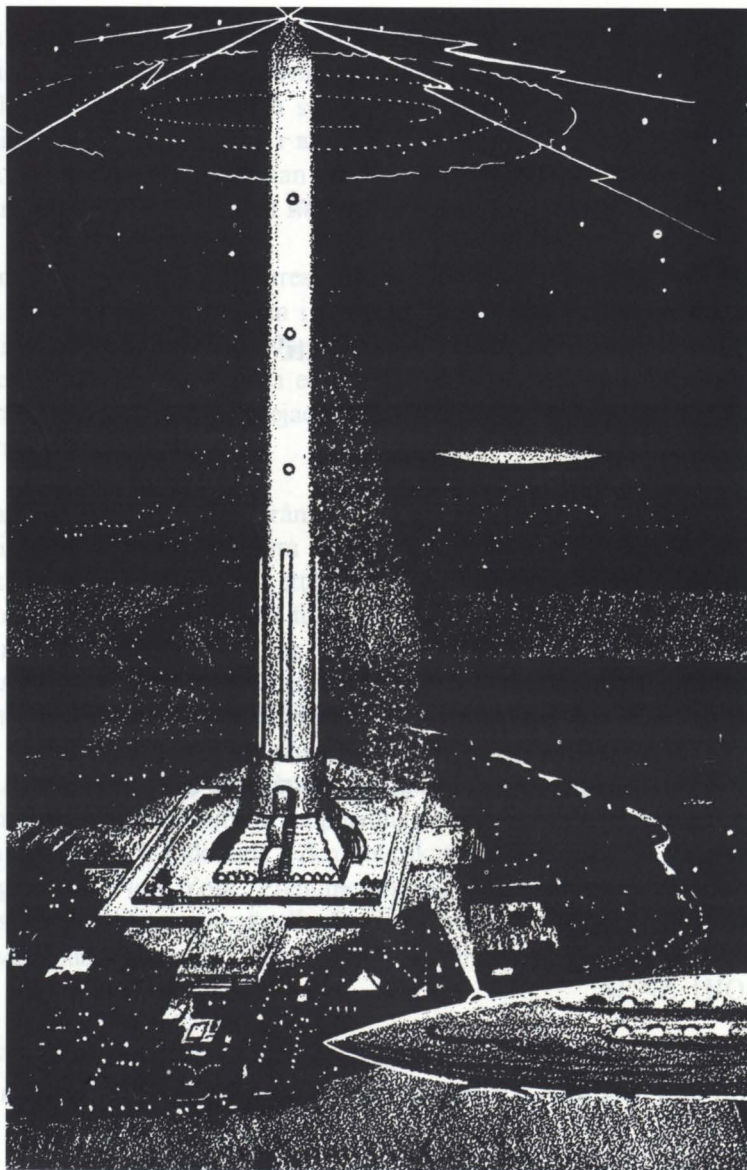

UFO-KONTAKT

Nr 1, 1997

Organ för Sveriges UFO-förbund (SUFO)

Innehåll:

	sidor
Till våra läsare	3
Jordmänniskans verkliga forntid?	4 - 11
Varför får vi besök av utomjordingar?	12 - 13
Den gåtfulla framtiden	14 - 18
Bakom kulisserna i USA:s "demokrati"	19 - 22
Annon	23

Omslagsbild: En anläggning för utstrålning av energi, enligt uppgift existerande före Atlantis undergång för cirka 11.500 år sedan!

Till våra läsare !

Så börjar vi då med *sjätte* årgången av denna tidskrift, en frukt av min oväntade journalistiska verksamhet på äldre dar, som sannolikt är något obekvämt för det maktägande etablissemanget med dess programmering av det allmänna medvetandet i föreskrivna tankebanor.

Som läsarna har märkt, är jag en anhängare av frihet och rättvisa i våra jordiska samhällen, vilkas nuvarande tillstånd våra besökande rymdvänner är allvarligt oroade över. Vi som är mer upplystna än de av massmedia manipulerade människorna i allmänhet, måste själva ta vårt ansvar och göra något saken. Annars kan det bli en katastrof av liknande slag som redan upplevts på vår planet flera gånger i det förflutna.

Även om jag är mycket intresserad av Jordens verkliga forntidshistoria (den som vi *inte* får läsa om i våra skolböcker!), är jag alltid beredd att modifiera min uppfattning i ljuset av nya skisseringar av den. En tänkvärd sådan tyckte jag mig finna i en amerikansk bok med kanaliseringar från andra utomjordingar än plejadierna, nämligen folk från det närbelägna stjärnsystemet *Sirius*.

Sirianerna och lyranerna från *Vega* i stjärnbilden *Lyran* tycks ha haft åtskilligt med Jorden att göra redan för miljontals år sedan, så vi måste kanske revidera historien ur ett längre perspektiv bakåt. Och vad beträffar den nyare forntidshistorien - för bara 11.500 år tillbaka - var det kanske Atlantis egna ledare, som var det egentliga upphovet till den fasansfulla katastrof, som drabbade deras rike, när asteroiden sprängdes sönder uppe i rymden!

För övrigt innehåller detta högentressanta nummer artiklar om en kuslig framtidsprofetia och om de topphemliga experiment, som bakom ryggen på allmänhet och folkvalda i den amerikanska "demokratin" bedrivits på Long Island, New York. Prenumerationsavgiften emot ses tacksamt med det snaraste (liksom eventuella frivilliga bidrag!), och det vore utmärkt, om varje läsare kunde värva någon ny prenumerant!

SUNE HJORTH

SUFO inbjuder till årsmöte måndagen den 3 februari kl. 19.00 i Sune Hjorths bostad, Rebetskygatan 2 C, Sundsvall. Anmälan i förväg!

Jordmänniskans verkliga forntid ?

Tvärtemot vad våra fornforskare påstår, har det nog redan i en avlägsen forntid funnits tekniskt högt utvecklade civilisationer på vår planet, som upprepade gånger koloniserats eller rent av invaderats av olika utomjordingar. Vi är inte ensamma i vårt fantastiska universum, och Darwins påstående, att vi skulle ha utvecklats från jordiska apor ter sig alltmer osannolikt.

Efter att ha läst den i Kalifornien utgivna boken *You Are Becoming A Galactic Human* av **Virginia Essene** och **Sheldon Nidle** (den senare enligt egen uppgift utsedd till ett språkrör för det i Vintergatan sedan länge existerande Galaktiska förbundet) får man ett intryck av att de informationer vi fått från våra nuvarande plejadiska rymdvänner kanske måste något revideras. De nämnda författarna säger sig nämligen ha fått viktiga upplysningar från andra välsinnade rymdmänniskor, som haft mycket att göra med oss i det förgångna, de från stjärnsystemet *Sirius* cirka 8½ ljusår från oss!

Redan för 26 miljoner år sedan skall sålunda Jorden ha koloniserats av mindre trevliga rymdfarare från stjärnsystemen *Orion* och *Draken*. Hur fantastiskt det än låter, var det inte fråga om människor i rent biologisk mening utan om intelligenta tvåbenta varelser med reptilgener i sin arvs-massa, alltså reptoider.

De flesta av dem från *Orion* hade svarta utstående ögon, ett par små hål i ansiktet i stället för näsa, en mun utan läppar, fylld med hajliknande tänder, nästan obefintliga öron och fjälligt skinn. På vardera foten hade de tre klotliknande tår och på varje hand fyra fingrar. Deras ledande skikt hade ett närmast djävulsliknande utseende: ondskefulla svart-röda ögon, fjälligt skinn och en svans baktill, som slutade med en gadd. Reptoiderna från *Draken* hade en stor svans, ett framskjutande ansikte som på en krokodil och vassa tänder i munnen. De var mer muskulösa än de andra och hade dessutom stora rådjursliknande öron, som de kunde vifta med.

För ovanlighetens skull kunde de här båda reptoida grupperna länge samsas på Jorden, där de upprättade var sitt rike, det ena omfattande nuvarande Afrika / Västeuropa, det andra nuvarande Asien / Australien. Under påverkan av på Jorden stationerade eteriska väktare accepterade de till och med att humanoida, med valar och delfiner besläktade landvarelser fick utvecklas i fred i ett eget område på båda sidor om Uralbergen under några miljoner år.

Dessa humanoider utvecklade ett primitivt lantbrukande samhälle och kunde så småningom producera så mycket livsmedel, att det räckte till för att försörja de andra rikena. I utbyte mot livsmedlen fick de tillgång till en avancerad teknologi, som ytterligare ökade deras produktiva förmåga. Efter åtta miljoner år (alltså för 10 miljoner år sedan) hade humanoiderna utvecklats till en så hög nivå, att de liksom reptoiderna kunde ägna sig åt så avancerade ting som rymdresor och interdimensionella tidsresor!

Men reptoidernas släktingar på hemplaneterna i *Orion* hade länge fört krig för att göra sig till herrar i hela Vintergatan och själva kunna utnyttja alla dess livsformer. När de fick vetskap om de jordiska humanoidernas vetenskapliga och tekniska kapacitet, blev de oroliga och sökte länge och till sist med framgång att förmå sina släktingar att börja förbereda en strategi, som skulle göra slut på humanoiderna och deras civilisation. När den kusliga sanningen för 8 miljoner år sedan stod klar för de senare, såg de sin enda utväg i ett förintande slag mot de båda andra rikena. Genom att få sina fusionsgeneratorer i Uralbergen att implodera kunde de åstadkomma en förödande katastrof på Jorden!

Så skedde också, medan halva den humanoida befolkningen (30 miljoner) evakuerades till stjärnsystemen i *Pegasus* och *Cetus*, varifrån de hoppades kunna återkomma längre fram. Av reptoiderna omkom 98 %, medan resten flydde till planeten *Maldek*.

Reptoiderna från *Orion* skulle visserligen fortsätta att kriga i miljoner år för totalt herravälde i galaxen, men deras motståndare var ingalunda överksamma. De högutvecklade människosläkten, som uppkommit i systemen kring *Vega* i *Lyrans* stjärnbild (25 ljusår bort) och även etablerat sig i stjärnsystemet *Sirius*, koloniserade under sina rymdfärder den ena planeten efter den andra i olika stjärnsystem och hjälpte inte sällan till med att påskynda människosläktenas civilisatoriska utveckling. För det gemensamma försvarets skull bildades för cirka 4 miljoner år sedan det Galaktiska förbundet.

Om vi får tro Nidles uppgifter, upprättades för cirka 2 miljoner år sedan på Jorden den mänskliga kolonin *Hybornea*, det land, som i grekernas senare myter gick under namnet *Hyperboréen*. Det rörde sig om en lyransk / siriansk civilisation, som skulle bestå cirka en miljon år, varefter den förintades genom en serie angrepp, från den av reptoider behärskade planeten Maldek som bas. Angreppen riktade sig även emot andra kolonier av människor i vårt solsystem, till exempel på Venus och Mars, vilka därigenom blev mer eller mindre obeboeliga.

I cirka 80.000 år härskade så reptoiderna från Orion återigen i vårt solsystem, med Maldek som administrativt centrum. Men för cirka 900.000 år sedan gick Galaktiska förbundet enligt Nidle till ett fruktansvärt motangrepp. Med sin avancerade teknologi kunde det nämligen påverka en planets rörelser i vårt solsystem. Det gällde vad som kallats "*den tolfte planeten*", en himlakropp med en diameter på bortåt 50.000 kilometer, nära fyra gånger så stor som Jordens. Den fördes in i solsystemets inre mot planeten Maldek, vilken sprängdes sönder i de småbitar, som nu kretsar runt Solen under namn av *asteroidbältet*.

Sedan reptoidernas samtliga baser i vårt solsystem hade likviderats, ställdes Jorden åter under mänsklig kontroll. Vid denna tid (för cirka 900.000 år sedan) beslöt man att grunda en ny bosättning på en då i Stilla havet existerande kontinent, som kallades *Lemurien*. Det rörde sig om en lyransk / siriansk civilisation, byggd på mera demokratiska principer, och den skulle så småningom utbredas från det lemuriska moderlandet till andra delar av vår planet genom grundandet av dotterkolonier.

De viktigaste av dessa kolonier var *Atlantis*, en väldig ö i mitten av Atlanten, samt riket *Yü* i nuvarande centrala Kina och Tibet, och de skulle så småningom utvecklas till självständiga riken och för cirka 50.000 år sedan rent av beviljas lika medansvar för planetens framtida utveckling. Det beslutet var emellertid ledarna för det dåtida Atlantis inte nöjda med, eftersom de betraktade sig som för mer än de andra och krävde en ledarställning för dem själva.

Från den tidpunkten började ledarskiktet i Atlantis enligt Nidle i hemlighet förbereda Lemuriens undergång, och de lyckades som bundsförvanter vinna ledarna för en plejadisk utbrytargrupp ur Galaktiska förbundet, vilka hade samma hierarkiska traditioner och maktambitioner som de själva.

För drygt 25.000 år sedan utfördes framgångsrikt den hemska konspiratoriska planen, som gick ut på att förgöra den lemuriska kontinenten i Stilla havet. På den tiden hade Jorden två månar, vardera ungefär tre fjärdedelar så stor som den nuvarande månen. Med hjälp av speciella kraftfält, alstrade av rymdskepp, skulle den ena av dem dras ner mot Jorden i en spiralrörelse, tills den nådde en kritisk punkt. Den skulle då fås att explodera så att bitarna föll ner i en väldig skur över Lemurien. Så skedde, och skuren av månfragment framkallade en sådan vulkanisk katastrof, att de stora gaskamrarna under Lemurien imploderade och fick hela kontinenten att sjunka ner i havsdjupet!

Efter utplånandet av det lemuriska moderlandet ansåg ledarskiktet i Atlantis tiden vara kommen för att hävda sin överhöghet över alla de andra före detta lemuriska kolonierna på vår planet. Det egyptiska riket tvingades böja sig, och då riket i Centralasien vägrade, utsattes det för ett så förintande angrepp, att de överlevande tvingades att bokstavligen gå under jord. På andra håll utbröt emellertid en serie svårbekämpade uppror under hela den följande tiotusenårsperioden.

Från Atlantis gjordes många försök att upprätta ett stabilt, auktoritärt styrelseskick i hela världen, speciellt sedan plejadiska maktsträvar hade nästlat sig in i dess ledande kretsar. En av deras mera framgångsrika metoder var att bibringa människorna tron att ledarna hade förlänats sitt herravälde av en högre, gudomlig makt. I själva Atlantis hade ett system med centraliserat styre fullt genomförts för cirka 15.000 år sedan, men där fanns också många som krävde en återgång till det gamla lemuriska systemet.

Sådant tolererades givetvis inte, och de som kunde misstänkas för upprorsiska tendenser förvisades därför till riket *Jonien* i södra Europa. Till dessa förvisade hörde emellertid inte bara medlemmar av den styrande eliten utan också kvalificerade vetenskapsmän och innehavare av administrativa befattningar. Dessa började i hemlighet planera för att återinföra lemuriska styrelseprinciper i Atlantis genom en underjordisk rörelse.

För cirka 11.500 år sedan hade denna rörelse vuxit sig så stark, att ledande atlantier bestämde sig för att krossa Jonien på liknande sätt som tidigare använts vid förintandet av Lemurien. Efter angreppet den gången hade män nämligen från rymden hämtat in en asteroid som ersättning för den söndersprängda månen, och denna himlakropp tänkte man nu använda som vapen mot Jonien.

Nu gick det emellertid inte som man tänkt sig. Med sina vetenskapliga kunskaper hade ledarna i Jonien utvecklat ett varningssystem, som gjorde det möjligt att i tid upptäcka och kartlägga rörelserna av varje måne, som kunde användas till att förnta dem. Genom snabbt insatta motåtgärder blev det i stället Atlantis självt, som drabbades värst av fragmenten från den söndersprängda asteroiden och sjönk ner i havets djup!

Enligt Nidle hade självaste kungen i Atlantis, *Atlas*, i hemlighet varit i samförstånd med motståndsrörelsen och önskade återinföra den lemuriska civilisationsmodellen. Strax före katastrofen hade Atlas skickat sin gemål *Mu* och hennes bror *Mayam*, befälhavare för en atlantisk arméstyrka, till den amerikanska kontinenten. I Egypten hade Atlas installerat sin äldste son *Osiris* som kung. *Osiris* åtföljdes av sin syster och maka *Isis* samt deras son prins *Horus*, befälhavare för en annan atlantisk arméstyrka och blivande kung i Egypten efter sin faders död.

Osiris hade emellertid en yngre bror som hette *Set*, som var befälhavare för en arméstyrka och eftertraktade kungamakten i hela det egyptiska riket. Efter Atlantis undergång och *Osiris* död blev det en våldsam krigisk uppgörelse mellan *Set* och *Horus*, varvid *Set* i en drabbning på Sinaihalvön blev dödad. *Horus* hade nämligen under slaget fått hjälp i luften av den indiske prinsen *Ramas* flygande strålskepp.

Inte desto mindre fortsatte *Sets* söner kampen från baser i Sumerien. *Ramas* rike i Indusdalen anfalls av dem, varvid *Horus* egyptiska styrkor anföll sumererna, och så började en i årtusenden pågående serie av förödande kraftmätningar i Mellanöstern. Till följd av krigshandlingar inträffade enligt Nidle omkring år 4.000 f.Kr. en ohygglig världskatastrof, den så kallade syndafloden. Den berodde på att de krigförande parterna till slut gav sig på de kristalltempel, som bar upp firmamentet på himlen!

Det här firmamentet hade en gång konstruerats av de eteriska varelser, som kom till vår värld för cirka 35 miljoner år sedan. Det rörde sig om ett kristalliskt lager av ofantliga mängder fruset vatten på 5 respektive 11 kilometers höjd, och dess uppgift var att skydda planeten Jorden för den strålning från rymden, som annars skulle skada den mänskliga organismen och reducera dess livslängd högst avsevärt. Firmamentet gav också ett synnerligen behagligt klimat året runt. När alltför många kristalltempel samtidigt förstördes, dränktes hela Jorden av de nedregnande vattenmassorna, och bara en liten bråkdel av mänskligheten överlevde.

Schockade över den ohyggliga katastrof de hade ställt till med lämnade de atlantiska ledarnas ättlingar vår planet och tog sin tillflykt till det angränsande stjärnsystemet *Beta Centauri*. Uppgiften att på nytt bygga upp en civilisation på Jorden övertogs i stället av de plejadiska avfallingarna från det Galaktiska förbundet. Hur den nya civilisationen skulle utformas hade man lite delade meningar om, men det beslöts att kolonier skulle anläggas på fyra olika ställen: den första i Mellanöstern, den andra i nuvarande Mexiko, den tredje i Indusdalen och Kina, samt den fjärde i Egypten.

Den grupp av plejadiska avfallingar, som skulle etablera en sumerisk civilisation i Mellanöstern, byggde sitt styre på en hierarkisk struktur, där deras ledare framstod som övervakande gudar. De överlevande vanliga jordmänniskorna, som efter firmamentets fall fick sin livslängd drastiskt reducerad, indoktrinerades med myten att deras mäktiga "gudar" hade skapat himmel och jord och därför skulle vördas, fruktas och dyrkas.

I Egypten började 100 år efter den stora översvämningen en annan grupp av ledare från Plejaderna och Centaurus bygga upp en civilisation, varvid man var fast besluten att utplåna det lemuriska arv som symboliserades av den Stora pyramiden. Deras modell var att insätta en "gudomlig" kungafigur, som enväldigt utfärdade sina dekret och såg till att den gamla kunskapen om teknik och historia hölls hemlig för det överlevande folket.

I Mexiko försökte vid samma tid invånarna att återuppbygga den civilisation, som där grundats av Lemurien och senare fått bistånd av drottning *Mu* och prins *Mayam*. De saknade emellertid den erforderliga teknologin, och först senare intervenerade en annan grupp av plejadier och centaurier. Den civilisation de byggde upp var helt präglade av dessa avfallingars hierarkiska strukturer och religiösa myter.

I Asien bildade ytterligare en grupp av plejadiska och centauriska avfallingar en koloni i prins *Ramas* forna rike, där dennes inflytande fortfarande var starkt, och där de visste att många uppteckningar från hans tid fanns undangömda och att många lemuriska tempel och pyramider fortfarande kom till användning. Nykomlingarnas taktik gick ut på att skickligt förvränga otaliga uppteckningar i templen och gamla ritualer i pyramiderna, så att Lemuriens kulturella traditioner så småningom kunde fås att smälta samman med deras egna.

De människor som överlevde den stora översvämningen var på grund av sin låga medvetenhetsnivå lätta att kontrollera och manipulera av de plejadiska avfällingarna, inte minst med religionens hjälp. Ingen olydnad tolererades av de nya "gudarna", och idén om styrelse med "gudomlig rätt" inpräglades i jordmänniskorna. Det var ingenting annat än den gamla atlantiska modellen: en civilisation, som underdånigt dyrkade sin styrande elit.

Men från och med det 15:e århundradet f.Kr. inträdde trots allt en förändring. Olika galaktiska krig i världsrymden mellan ljusets och mörkets krafter gjorde det svårt för de plejadiska avfällingarna att upprätthålla sin kontroll av vår planet, och de måste dra sig tillbaka. Det gav möjlighet för jordmänniskorna att något höja sin medvetenhetsnivå, så att civilisationen åtminstone kunde frambringa en egen version av kosmisk vetenskap och filosofi.

I dag befinner sig mänskligheten på vår planet trots alla svåra bakslag i form av krig och förödelse i början av en process, som kommer att leda till återskapandet av en fullt medveten civilisation. Alla människor kommer att få möjlighet att höja sin medvetenhetsnivå och uppnå den fulla potential de är bestämda att ha.

Det här ovan återgivna scenariot för hur mänsklighetens historia i verkligheten skall ha utspelat sig i vår galax sedan en mycket avlägsen forntid, bygger alltså på sirianska uppgifter, som delvis kompletterar, delvis sammanfaller med och delvis skiljer sig från motsvarande uppgifter från plejadiskt håll. Att bilda sig en välgrundad uppfattning om i vilken utsträckning de är fullt tillförlitliga är givetvis inte så lätt, speciellt inte om det som skall ha hänt för miljontals år sedan.

Den galaktiska maktkamp, som skall ha pågått i minst 4 miljoner år och fortfarande pågår mellan ett av reptoider styrt totalitärt imperium å ena sidan och ett mer demokratiskt galaktiskt förbund av mänskliga varelser å den andra, omnämns överhuvudtaget inte i plejadiernas historiska framställning. Inte heller omnämns, att en andra siriansk-lyransk koloni - *Lemurien* - bildades på en stor ökontinent i Stilla havet för cirka 900.000 år sedan, efter det att planeten *Maldek* - en angreppsbas för reptoiderna - hade sprängts i småbitar av Galaktiska förbundet med hjälp av en stor himlakropp, och att ökontinenten *Lemurien* förintades för drygt 25.000 år sedan av dess tidigare dotterkoloni *Atlantis* genom ett annan kosmisk attack.

Plejadierna talar inte om någon planet *Maldek* men väl om *Malon* eller *Malona*, koloniserad av plejadier och söndersprängd först långt senare genom två väldiga explosioner under ett pågående krig mellan olika befolkningsgrupper. Malonerna skulle ha tillhört den utbrytargrupp, som för 230.000 år sedan under ledning av tyrannen *Asael* lämnade sina hemplaneter i Lyran, för att så småningom bosätta sig i Plejaderna och därifrån senare kolonisera planeterna Jorden, Malon(a) och Mars.

Vidare skulle enligt plejadierna Atlantis för cirka 11.500 år sedan ha förstörts av vetenskapsmän från den av atlantierna med förintelsestrålar angripna huvudstaden *Mu* i nuvarande Gobiöknen. Enligt den sirianska versionen var det däremot atlantierna själva som vållade sin egen undergång genom att den asteroid, de hade tänkt använda till att förstöra Jonien på något sätt hade bragts ur kurs och drabbat deras eget land.

Även beträffande den stora översvänningskatastrof, som i Bibeln kallas "syndafloden", råder delade meningar. Enligt den plejadiska rymdkvinnan Semjase skulle den ha ägt rum redan för mer än 10.000 år sedan och förorsakats av den stora kometen *Förstöraren*. Med sin genomsnittliga omloppstid runt Solen på 575,5 år kommer nämligen denna komet ibland in i solsystemets inre och kan då vålla diverse katastrofer.

Enligt sirianska uppgifter inträffade den stora översvämningen först för ungefär 6.000 år sedan, och den förorsakades av något helt annat, nämligen krigiska angrepp mot de kristalltempel, som hade till uppgift att med sin energistrålning hålla uppe det så kallade firmamentet, det vill säga de väldiga lager av frusna iskristaller, som högt utvecklade varelser hade satt på plats till planetens skydd i en mycket avlägsen forntid.

Det sista är givetvis en förklaring fantastisk så det förslår, men den kan för den skull mycket väl vara riktig. Beträffande planeten *Maldek* eller *Malon(a)* och tidpunkten för dess söndersprängning förefaller den sirianska versionen inte orimlig, och dess förklaring till Atlantis undergång verkar rentav troligare. Sanningen om Jordens forntid kanske vi aldrig får fullständig klarhet om under vår återstående livstid. Men omöjligt är det inte med tanken på uppgiften i Sheldon Nidles och Virginia Essenes bok om ett galaktiskt samarbete mellan sirianer och plejadier sedan november 1992!

SUNE HJORTH

Varför får vi besök av utomjordingar?

Av de otaliga mänskliga civilisationerna i vårt universum har vissa vetenskapligt och tekniskt tydligt utvecklats därhän, att de kan färdas mellan stjärnorna i världsrymden och även besöka vår Jord i utkanten av en yttre spiralarm i Vintergatans galax. Men de har givetvis kommit av vitt skilda anledningar.

1. Några få har råkat ut för tekniska svårigheter och tvingats företa en nödlandning på vår planet.
2. I sällsynta fall har några dykt upp här på grund av sin bristande rymdfartsteknik eller felaktiga beräkningar i rum och tid.
3. I vissa fall har en civilisation varit ute på spaning efter nytt livsrum, och man har därvid velat undersöka, om vår planet varit tillgänglig och lämplig för kolonisation av deras eget släkte.
4. Många utomjordingar besöker oss i naturvetenskapligt studsyfte, varvid de samlar in okända växter, mineral och andra ting för att analysera dem.
5. En del besökare vill studera vårt levnadssätt och vår kulturella utveckling, för att kunna dra lärdom av de fel och misstag som har begåtts av jordmänniskorna.
6. Ibland har det inträffat, att utomjordiska besökare varit ute efter ämnen eller växter, som de har behov av för att kunna försörja en växande befolkning på sin hemplanet.
7. Vissa besökande humanoider behöver genetiskt material för att hindra sitt eget släktes utdöende. Jordmänniskor har tagits ombord mot sin vilja för att tillhandahålla ägg- eller sädesceller eller rentav befruktas med en hybrid.

8. En utomjordisk säkerhetstjänst med uppgift att övervaka potentiellt farliga förehavanden i vår galax, har blivit oroad över vår framställning och sprängning av atombomber och därför kontinuerligt övervakat oss på nära håll i syfte att förhindra en kosmisk katastrof.

9. Vissa vetenskapligt och tekniskt avancerade, men ytterst maktlystna och hänsynslösa utomjordingar har varit ute efter att med krigiskt våld erövra en planet som vår, för att sedan kunna utnyttja dess kuvade befolkning som arbetsslavar.

10. En grupp av välsinnade och med oss besläktade utomjordingar från Plejaderna besöker oss regelbundet för att diskret ge oss den hjälp till självhjälp vi behöver, om vi något så när välbehållna ska klara oss ur den svåra situation vi befinner oss i. Deras huvudmotiv är det ansvar de känner med anledning av att vi har gemensamma förfäder, som i gångna tider varit verksamma på Jorden.

Det säger sig självt, att den sistnämnda gruppen är av största betydelse för oss, och att vi borde vara dem mycket tacksamma för deras insatser. Inte bara vetenskapligt och tekniskt utan framför allt andligt och socialt är de ofantligt mycket högre utvecklade än oss, som missbrukar alla gjorda tekniska uppfinningar för ovärdiga och människofientliga syften.

Rymdvännernas hjälp hålls därför av logiska skäl inom strikta gränser, och de påpekar gärna, att vi själva måste bära vårt ansvar - var och en av oss - för vårt framtida öde. Allt ingripande med våld i jordiska angelägenheter är dem i princip främmande, med några undantag: Om en kosmisk katastrof skulle bli överhängande genom vårt tanklösa och hänsynslösa agerande i kärnvapenåldern, kan det bli aktuellt att ingripa med ett logiskt våld för att avvärja det värsta. De har också redan avvärjt en attack mot Jorden från en fientlig rymdgrupps sida, och de s.k. Gizeh-intelligenserna, den plejadiska utbrytargruppen, som terroriserat jordmänniskorna i tusentals år, omhändertogs och deporterades till en avlägsen planet, där de inte längre kan göra någon skada.

SUNE HJORTH

Den gåtfulla framtiden

Om vi får tro våra utomjordiska vänner, kan de vid sina "språng genom hyperrymden" inte bara tillryggalägga oerhörda avstånd i *det tidlösa*, utan också med hjälp av sin avancerade teknologi företa *tidsresor* (framåt eller bakåt i tiden), och direkt blicka in i framtiden. Vad som uppfattas som nutid för vissa människor kan alltså direkt beskådas som framtid för andra, tydligen beroende på en teknisk manipulation som möjliggör nu-punktens förskjutning för observatörerna.

Våra rymdvänner kan dessutom - liksom vissa med speciella förmågor utrustade jordmänniskor - göra mer eller mindre träffsäkra förutsägelser om framtiden. Sådana så kallade profetior, behöver inte nödvändigtvis slå in, om de bestående förutsättningarna för deras förverkligande ändras på något sätt. De kan uppfattas som varningar för kommande katastrofer, som blir verklighet, om vi står handfallna och inte gör någonting för att förebygga dem.

En rad intressanta om än något beslöjade förutsägelser gjordes av den franske läkaren och astrologen **Nostradamus** (1503-1566), i hans år 1555 utgivna bok "*Prophéties*". Det verkar faktiskt, som om man utan alltför stora ansträngningar kan tolka dem som spådomar om många för oss bekanta händelser i Europa, till exempel den stora franska revolutionen 1789, Napoleonkrigen, de båda världskrigen och de totalitära regimernas upprättande i Ryssland och Tyskland under vårt århundrades första hälft.

Enligt ett TV-program om Nostradamus i kanalen "*Discovery*" har han också gjort vissa förutsägelser om sådant, som ligger i vår egen omedelbara eller något mer avlägsna framtid. Vi skulle sålunda ha att vänta oss atomexplosioner över Frankrike och Egeiska havet, en massiv jordbävning, som gör att halva Storbritannien sjunker ner i havet, terroristattacker mot New York, mord på påven samt en världsomfattande hungersnöd. År 1999 skulle en utomjordisk livsform komma från rymden, vad nu detta kan innebära.

I TV-kanalen framträdde en kvinna, **Dolores Canon**, som påstod sig under en egentligen som regressionsterapi avsedd hypnosbehandling ha fått ett meddelande från den under 1900-talet reinkarnerade Nostradamus.

Bland annat skulle vår tids "*Antikrist*" ha fötts i Jerusalem den 4 februari 1962. Han sades ha studerat data och ekonomi och vara en mycket farlig person, som världen borde vara på sin vakt emot. Ett tredje världskrig skulle bryta ut på grund av denne mans verksamhet, med en förödelse så fruktansvärd, att solens strålar fördunklas och inte når fram till jorden under en lång tid.

Till sist skulle "*en stor skyddsande*", bosatt i "*rymdkolonierna*" födas, varpå vi får fred på jorden i tusen år. Annars skulle utsikterna vara allt annat än ljusa. Pest och obotliga sjukdomar kommer att härja, även om ett botemedel mot aids upptäcks 15 år efter den sjukdomens början. Förstörelsen av naturen kommer att fortsätta, med katastrofala följder för mänskligheten.

Den katolska kyrkans nedgång var något, som redan förutspåddes av 1500-talets Nostradamus. Så här hette det i några av hans fyrradiga spådomsverser, som tycks syfta på förhållanden i vår egen snara framtid:

*"Bland kardinalerna skall uppstå tvister
och schismer, när en påve ny man valt.
Mot honom träder falska dogmatister -
och av islam skall Rom med hän bli kvalt."*

*En gång skall prästers blod åt jorden lämnas
som vatten flytande i ymnighet,
att under långa tider aldrig hämnas.
O ve, för prästmassakerns gruvlighet!"*

Även om Nostradamus själv var en rättrogen katolik (redan hans farfarsfar hade övergått från judendomen till kristendomen), räcker väl de citerade radernas innehåll gott och väl som förklaring till, varför hans profetior sattes på index över förbjudna tryckalster redan i början av 1780-talet av den påvliga kurian. Makthungriga prelater kan ju inte ha känt sig speciellt tilltalade av tanken på deras egen kyrkliga maffias framtida förlust av makt och prestige!

En intressant sak är att Nostradamus profetior beträffande vår egen tid tycks ha en motsvarighet i de spådomar, som framförts av en svenskfödd siare, nämligen **Anton Johansson** (1858-1926), som jag själv inte visste något om, förrän jag läste boken "*Kliv över tröskeln*" av **Karin Björkquist** i Helsingborg.

Redan år 1907 hade vår nordiske siare otroliga framtidssyner, av vilka en del redan har slagit in. Han såg till exempel den "osänkbara" Titanics undergång natten till den 15 april 1912, en katastrof, om vilken han flera år i förväg kunde framlägga de mest konkreta och skakande detaljer:

"Jag blev i anden förd till den plats i Atlanten, nära den amerikanska kusten, där olyckan skulle hända. På havet flöt isberg av olika storlek. Natten var mörk, med tät dimma. Plötsligt såg jag ett ljus, och strax därpå tändes lanternorna på ett skepp. Det närmade sig hastigt, och jag såg tydligt konturerna av en väldig ångbåt. Samtidigt dök ett väldigt isblock upp just i skeppets färdriktning. Det skramlade runt fartyget, som gick framåt med hög fart. Det isblock, som jag hade sett dyka upp ur havet, hade rammats av ångaren, som nu började sjunka. Jag greps av en fruktansvärd ångest, när jag såg hur människorna i vattnet förtvivlat kämpade för sina liv."

Efter denna sällsamma upplevelse fördes Anton upp i rymden för att skåda än värre händelser, nämligen de världskrig, som skulle komma. Han såg tydliga bilder, och en beledsagande röst förklarade det han såg: *"På grund av människornas ondska måste detta krig komma, men du ska göra vad du kan för att varna kejsar Wilhelm. Han får inte låta sig förledas att gå med i detta krig, det skulle ödelägga både Tyskland och Österrike."*

Sedan siaren kontaktat den svenska generalstaben, publicerades hans förutsägelser i en artikel av överste E. Melander. Där sades Johansson ha spått, att *"ett storkrig snart skulle bryta ut mellan Tyskland-Österrike å ena sidan och Ryssland, Frankrike, Belgien, England och senare också Italien å den andra. Tyskland skulle komma att förlora kriget och tvingas avstå Elsass-Lothringen, och Österrike måste avstå Trient. Sverige skulle inte bli indraget i kriget."*

Från rymden hade visionären sett folk som kämpade mot folk till döds på marken och i skyttegravar, och hade hört kanonernas dån. Men i nästa syn hade han sett det följande världskriget, och då gällde det inte bara strider på marken utan också i luften mellan flygmaskiner och anfall med flyg, som släppte ner bomber. Rätt så egendomligt kan man tycka, eftersom stridsflyg var något okänt vid seklets början. Men det var inte nog med det. Anton Johansson hade också haft en syn, som berör oss nutids-människor på ett ganska kusligt sätt. Den gällde det tredje världskriget!

Omedelbart innan detta krig skulle komma, såg Anton att människor talade mycket om fred, och han fick höra att *"skenbara fredssamtal skulle äga rum"*. Han blev därför ganska överraskad, när han plötsligt fick se ryska förband vältra in genom Tyskland mot Rhen och Frankrike, där hårda strider utkämpades. Han såg hur ryssarna tillkämpade sig en massa vapen från ett amerikanskt förråd. Han både såg och fick höra, att *"det vid denna tid kommer att finnas fruktansvärda vapen, som inte är kända i dag"*, vilket alltså hänförde sig till år 1907.

Medan ryssarna trängde fram i Tyskland och Frankrike, upplevde Anton en väldig explosion av vulkanartat slag i Nordsjön. I väldiga flodvågor svämmade havet över och förstörde kustområdena. England och dess med många miljoner invånare fullpackade huvudstad London blev värst drabbade, och han såg en del av Skottland försvinna i havet.

Därefter fördes han av osynliga krafter till Norge, där han spejade ut över havet från trakten vid Trondheim. Han kände skakningar i marken och såg flera trähus rasa ihop. Havet vältrade sig sedan in mot fjällen och över-svämmade kustremsan. Men han fick också se, att de svenska och danska västkusterna drabbades, liksom Holland, Belgien och Nordtyskland. Av de osynliga krafterna fördes han vidare till USA, där han fick se explosioner, orkaner och brandkatastrofer av ofattbart omfång. Speciellt hårt drabbade blev storstäder som New York, Chicago och Washington.

Samtidigt med alla hemiska explosioner i städerna såg han en rysk armé komma från Sibirien över Berings sund till Alaska och Kanada, men de hann inte särskilt långt. Det var troligen denna ryska invasion, som hindrade USA att komma till undsättning i Europa. Vad Anton inte gärna kunde veta 1907, var att exempelvis de väldiga orkaner, bränder och andra hemskheter han såg troligen hade förorsakats av atombomber.

I sin stora vision fick Anton också se något, som berörde honom alldeles oerhört smärtsamt. Han såg nämligen, hur både Sverige och Norge under ett par sommarmånader blev invaderade av ryska trupper. Under sitt överfall vid denna tid fick Ryssland aktivt stöd av Frankrike, som då hade blivit helt kommunistiskt. Om denna av maktlystna politiska gangsters iscensatta invasion och om den olyckliga utgång kriget fick för Sveriges del hade enligt överstens artikel Anton själv sagt följande: *"Det hade lyckats socialisterna att banta försvaret, vilket medförde att många svenskar fick sätta livet till."*

Det hade inte alls varit nödvändigt, då, det var väldigt lite som skulle till för att ge kriget ett helt annat förlopp. Om bara svenskarna hade hållit ut ytterligare i 14 dagar, skulle fransmännen ha blivit besegrade, därför att deras resurser då var nästan uttömda." Nu kapitulerade i stället Sverige och Norge och tvingades avträda Gotland och Nordnorge till Ryssland.

Huruvida det citerade uttalandet angående vad som kunde ha hänt, om Sverige hade haft ett bättre förberett försvar, verkligen gjordes av Anton själv eller lades i hans mun av den försvarsvänlige översten, går det kanske inte att ha någon bestämd mening om. Men klart är att själva profetian (eller framtidsskådandet om man så vill) är något som måste tas på det största allvar.

Man lägger märke till att Anton Johanssons framtidsvisioner är åtskilligt mindre beslöjade än vad Nostradamus kunde tillåta sig i sina profetior från 1500-talet, med hotet om tortyr och avrättning från den katolska gangsterkyrkans heliga inkquisition hängande över sig. Men mycket märkliga saker är det båda har att komma med.

Hur kunde Nostradamus exempelvis förutsäga, att den franske kungen **Henrik II** skulle dödas på det komplicerade och ovanliga sätt, som faktiskt inträffade vid tornerspelet i Blois år 1559, då hans unge grevliga vän råkade splittra sin lans mot kungens guldvisir, varvid den ena spetsen inträngde i halsen, den andra genom ögat in i hjärnan?

*"Ett lejon ungt det äldre skall betvinga
på krigisk slätt i enskild drabbnings öden,
i bur av guld hans öga genomstinga:
av tvenne sår det ena grymt ger döden."*

Det här med tiden är för oss jordmänniskor ett stort mysterium, och man kan nog tryggt utgå ifrån, att våra jordiska vetenskapsmän har ett ganska oklart och bristfälligt begrepp om vad tid egentligen är för någonting. Den verkar kunna strömma i motsatta riktningar, både framåt och bakåt, och våra rymdvänner talar om tidsströmmarnas beståndsdelar, *kröner* och *takyoner*, som skall ha uppstått i samband med materiens tillblivelse. Kanske vi inte kommer att förstå de här tingen på de närmaste tusen åren, men en sak är säker: Vi har möjlighet att påverka vår egen framtid, och det är vårt ansvar att göra det!

SUNE HJORTH

Bakom kulisserna i USA:s "demokrati"

Topphemliga projekt i samarbete med otrevliga och farliga utomjordingar, det är vad som utan allmänhetens vetskap sedan länge bedrivits i världens största och mäktigaste "demokrati", den i verkligheten av en finans- och frimurarmaffia styrda staten USA. Låter man de enormt penningstarka och maktthungriga behålla sina privilegier och kontrollera alla viktigare massmedia, så kan de ju också relativt lätt kontrollera den politiska apparaten, och den stora massan av vanliga medborgare reduceras till rena manipulerings- och exploateringsobjekt.

De utomjordingar det gäller lär i första hand vara en grupp från *Orion*, av militären kallade "*de stornästa grå*". Initierade personer misstänker, att de redan under krigsåren varit inblandade i projektet **Rainbow**, som efter den geniale uppfinnaren **Nikola Teslas** avgång leddes av matematikern och vetenskapsmannen **John von Neumann**. Det gällde att med hjälp av starka elektromagnetiska fält göra ett krigsfartyg osynligt och därmed få en trumf på hand i den pågående militära maktkampen.

Det riskabla osynlighetsexperimentet med *USS Eldridge* i Philadelphias hamn på förmiddagen den 12 augusti 1943 blev så framgångsrikt, att det slutade med en katastrof för besättningen. Von Neumanns generatorer i lastrummet och på däck alstrade tillsammans med en oscillator ett pulserande och centralt roterande elektromagnetiskt kraftfält av sådan styrka, att fartyget tills vidare försvann från platsen!

När två ingenjörer ombord, bröderna **Edward** och **Duncan Cameron**, förstod att något var på tok men inte kunde slå av strömmen, hoppade de överbord. Men de hamnade inte i vattnet utan landade på militärbasen **Montauk**, Long Island i New York, *exakt 40 år framåt i tiden!* Där och då instruerades de av en 40 år äldre von Neumann att genom en *tidstunnel* låta sig återföras till *USS Eldridge* år 1943 och förstöra utrustningen. Vid återkomsten såg de några besättningsmän brinna, medan andra hade fått hela kroppsdelar inbakade i fartygets stålstrukturer eller var psykiskt rubbade. Genom att gå löst på kontrollrummets inredning med en yxa fick de kraftfältet att kollapsa.

Efter en tids avbrott återupptogs osynlighetsexperimenten 1947 i det också av von Neumann ledda projektet **Phoenix**, och så småningom lyckades man - med hjälp av utomjordingarna från Orion - bemästra problemen. I dag kan tydligen USA:s krigsmakt alstra osynlighetsfält för både sjöstridskrafter och stridsflygplan och sålunda effektivare förgöra sina utvalda "fiender", vilket t.ex. irakierna redan i början av 90-talet fick känna på, när de västliga makthavarna framprovocerade Kuwait-kriget. Även enskild personal i säkerhetstjänsten kan osynliggöras.

Projektet Phoenix, för vilket von Neumann fungerade som ledare fram till 1977 och som konsult fram till 1983, handlade emellertid inte bara om osynlighet utan också om något ännu mer fantastiskt: manipulering av rum-tiden, så att människor och materiel ögonblickligen förflyttas från ett ställe i rummet till ett annat (*teleportation*), från en tidpunkt till en annan i det förflutna eller framtiden (*tidsresa*) eller från den givna rum-tidsliga utgångspunkten till ett ställe som är avlagset i både rum och tid, genom en så kallad *tidstunnel*!

Det här låter givetvis fantastiskt med utgångspunkt från vår begränsade jordiska kunskapsnivå, men vi kan nog utgå från att det liksom alla andra "underverk" har sin naturliga förklaring. Varje mänsklig varelse ingår i ett rum-tidsligt system av energiprocesser i en värld på en viss frekvensnivå och är från begynnelsen naturligen kopplad till en viss punkt i tidens ström. Denna koppling kan emellertid brytas genom en avancerad teknisk manipulation av energiprocesserna, så att man omedelbart kan förflyttas i tiden och rummet utan att färdas i någon farkost!

Redan i början av 80-talet hade man i samarbete med utomjordingarna från Orion och med hjälp av en specialkonstruerad generator, en sändare, samt växelverkande antenner av två olika slag lyckats alstra en *tidstunnel*, vars borte ände kunde placeras vid en godtyckligt vald tid och plats. En med videokamera och radiosändare utrustad person kunde helt enkelt ge sig in i den upplysta spiraltunneln, där vederbörande sedan på bråkdelen av en sekund förflyttades fram genom den och kom ut vid dess borte ända. Där kunde han fullgöra sitt uppdrag på en bestämd plats och vid en bestämd tid, för att sedan återvända samma väg. Om det uppstod något tekniskt missöde som strömbavbrott försvann emellertid tidstunnelns borte ända, och tidsresenären gick förlorad. Flera sådana missöden lär också faktiskt ha inträffat, med förlust av människoliv som följd.

Ett intressant, men liksom allt annat hemlighållet led i Phoenixprojektet var utforskandet av en forntida civilisation på planeten Mars. Redan 1976 hade ju en rymdsond fotograferat en motsvarighet till den egyptiska sfinxen och pyramiderna på marsytan, bland annat ett jättestort människoansikte bredvid ett pyramidkomplex. Från den av den hemliga världsregeringen upprättade slavkolonin på Mars (också hemlighållen för allmänheten) hade man försökt utforska dessa byggnadsverk genom en arkeologisk expedition, men denna hade inte lyckats finna några ingångar till pyramiderna.

Det beslöts nu att med hjälp av tidstunneln försöka sondera det inre av marspyramiderna, under vilka man hoppades finna en forntida teknisk apparatur. Man riktade därför tunneln under huvudpyramidens centrum och avsåkte ytorna efter håligheter, allt medan man på TV-monitorer i Montauk beskådade vad som fanns där borta. När en öppning blev synlig, fixerades tidstunneln, som ett forskningslag begav sig in i. De förflyttades ögonblickligen till Mars, där de kom ut under en gammal pyramid! Tidsfunktionen användes för att avsöka planeten bakåt i tiden, och de första levande invånarna påträffades för cirka 125.000 år sedan. Man fick reda på att det fanns ett fungerande försvarssystem för solsystemet under pyramiderna, och det stängdes nu av retroaktivt från 1943 på order av ledarna för Phoenix-projektet!

Flera tidsmissioner företogs under den följande tiden, och den 5 augusti 1983 gavs order om att sändaren därefter tills vidare oavbrutet skulle vara i gång. Den 12 augusti 1983 inträffade det märkliga, att utrustningen synkroniserades med något annat. Plötsligt blev nämligen *USS Eldridge* synlig i den borte ändan av tidstunneln. Från 1943 kom så bröderna Edward och Duncan Cameron till Montauk 1983. Där fick de instruktioner och skickades tillbaka till 1943 för att rädda *USS Eldridge* ut ur hyperrymden.

Via tidstunneln återvände Duncan till 1983 i Montauk, där han snabbt började åldras och dö, men inkarnerades 1963 (alltså bakåt i tiden) som "walk-in" i sin fars 1951 födde nye son "Duncans" kropp. I detta tidsflöde skulle han med sina ovanliga psykiska krafter redan på 70-talet komma att spela en nyckelroll i senare faser av projektet Phoenix, som bedrevs bakom ryggen på folkrepresentationen. Några sammansvurna tyckte att det började gå för långt och beslöt att stoppa alltihop genom sabotage.

I Phoenix-projektet hade nämligen också ingått topphemliga experiment med det mänskliga själslivet, där hjärnvågor från en person i den så kallade *Montauk-stolen* fångades upp med hjälp av en otroligt avancerad teknisk apparatur och matades in i en specialkonstruerad dator. En människas tankar kunde därigenom avläsas på bildskärmen och även styras och kontrolleras.

Men under experimenten hade det häpnadsväckande visat sig, att om en person i Montauk-stolen med stora psykiska krafter som Duncan Cameron åskådligt föreställde sig ett föremål och fasthöll det visualiserade föremålet för sin inre syn, så materialiserade det sig ur etern! Det utnyttjades nu av de sammansvurna. Strax efter det att USS Eldridge räddats ur hyperrymden smög sig en av dem fram till den i djup trance befintlige Duncan och visade i hans öra: "Nu är det klart!" Duncan visualiserade då från sitt undermedvetna ett väldigt monster, som med sändarfunktionens hjälp dök upp någonstans i basen och omedelbart började att slå sönder allt inom synhåll.

De förskräckta direktörerna gav order om att generatorer och sändare skulle slås av, men det var lättare sagt än gjort. Först sedan man svetsat av diverse kablar och huggit sönder utrustning lyckades man få stopp på det hela, varefter den materialiserade otäcka besten försvann i rymdens eter, samtidigt som tidsöppningen stängdes.

Förödelsen hade emellertid varit avsevärd, och hela Phoenix-projektet inställdes, åtminstone tills vidare. Sent på våren 1984 skickades en trupp av Svarta baskrar till Montauk och rensade området från icke auktoriserad personal. De hade order att skjuta alla obehöriga på fläcken. Därefter avlägsnades att känslig utrustning från platsen av ett arbetslag. Senare kom en karavan av lastbilar med cement och förseglade ingångarna till den underjordiska anläggningen.

Hela det här skeendet har avslöjats i boken "*The Montauk Project*" (1992) av **Preston Nichols**, som själv hade en nyckelbefattning i det topphemliga projektet. Det visar att den så kallade demokratin i USA bara är ett tomt sken. Men man kan också misstänka något ännu värre. Genom manipuleringen av rum-tiden kan ett hål ha skapats i den, som möjliggjort en invasion i det tysta av sådana utomjordingar, som annars inte skulle ha kunnat ta sig hit. Hur ödesdigert det kan bli för vår mänsklighets framtid återstår att se!

SUNE HJORTH

Min nya bok **Rymdmänniskor på Jorden** handlar om den av makthavarna mörklagda utomjordiska närvaron på vår planet, sedd ur ett historiskt perspektiv. De plejadiska rymdvännernas beskrivning av sina nuvarande fina samhällen återges mot bakgrunden av missförhållandena i våra egna på grund maktbegär och vinningslystnad. Att Gamla testamentets "gud" var en härsklysten potentat från en plejadisk utbrytargrupp påpekas också, liksom att den korsfäste profeten från Nasaret var son till en plejadier i huvudgruppen!

Den i Nya testamentet nedsvärtade men faktiskt trofaste lärjungen Judas Iskariots berättelse om **Mästarens lära och liv**, en skrift som upptäckts i vår tid och av mig i andra hand översatts till svenska, utgjorde enligt professor James Deardorff förlagan till Bibelns förfälskade "Evangelium enligt Matteus". Den sensationella skriften finns fortfarande tillgänglig i ett antal exemplar.

Vardera boken kan beställas genom insättning av respektive 160 kr. och 120 kr. på mitt postgirokonto 100785-5.

SUNE HJORTH

SVERIGES UFO-FÖRBUND

I styrelsen:

Sune Hjorth (ordf)

Krister Grafström (sekr)

Olof Andersson (kassör)

UFO-KONTAKT

Tidskrift för studium av fakta angående utomjordiska flygande objekt samt främmande civilisationers närvaro på Jorden både förr och nu, organ för Sveriges UFO-förbund (SUFO).

ISSN 1103-6842

Redaktör och ansvarig utgivare är Sune Hjorth, Box 46, 851 02 Sundsvall, telefon och fax 060-61 33 24.

Prenumerationsavgift: 120 kr (övrige Norden 140 kr).

Postgiro: 634 84 27 - 3 (Sveriges UFO-förbund).

Årgångarna -92,-93,-94,-95 och -96 kan rekvideras för respektive 50, 60, 70, 80 och 90 kr. per årgång.

Andreas Ohlsson
Kastrupgatan 6, 4 tr.
16441 KISTA

B FÖRENINGSG-
BREV

